

Agata ŻUROWSKA*

EKONOMICZNA OCENA BEZPIECZEŃSTWA PUBLICZNEGO (NA PRZYKŁADZIE MIASTA KOSZALINA)

Zarys treści: Celem pracy jest ukazanie wpływu instytucji sektora publicznego, jakim jest Komenda Policji Miejskiej, na tworzenie warunków bezpieczeństwa w Koszalinie. Sprawne funkcjonowanie instytucji odpowiedzialnych za bezpieczeństwo jest ważnym elementem życia publicznego. Praca ma na celu pokazać jak wydatki przekładają się na realizowanie zadań przez instytucje zapewniające bezpieczeństwo miasta Koszalin. Autor chce także pokazać wpływ instytucji jaką jest Policja i jej działań na bezpieczeństwo mieszkańców miasta. Istotną rolę odgrywają tu także zasady działania tej instytucji, sposób wydatkowania środków na realizację zadań oraz skuteczność wykonywanych działań.

Słowa kluczowe: bezpieczeństwo publiczne, analiza, dochody, wydatki, fundusze, skuteczność, policja, struktura.

Bezpieczeństwo publiczne jako kategoria filozoficzna i prakseologiczna

Bezpieczeństwo jako słowo pojawiło się wieki temu i jest używane coraz częściej. Ma ono swoją historię tak długą jak istnienie jednostki ludzkiej, albowiem potrzeba ta towarzyszyła nam od zarania naszej świadomości i chęci przetrwania¹. Bezpieczeństwo rozumiane jako pewien stan polegający na równowadze i braku zagrożenia, jest przedmiotem zainteresowania wielu dziedzin nauk: przyrodniczych, technicznych, medycznych, rolniczych, społecznych oraz szczegółowych dyscyplin naukowych, które sięgają początków naukowego poznania rzeczywistości. Z faktu, że bezpieczeństwo jako obiekt ma charakter multilateralny² i takie też są problemy zarządzania bezpieczeństwem, wpływa

*absolwentka, Instytut Ekonomii i Zarządzania, Politechnika Koszalińska

¹ C. Tatarczuk, *Problemy bezpieczeństwa a wyzwania makroekonomii*, [w:] *Bezpieczeństwo w administracji i biznesie*, redakcja naukowa M. Grzybowski, J. Tomaszewski, Wyższa Szkoła Administracji i Biznesu im. Eugeniusza Kwiatkowskiego w Gdyni, Gdynia 2007, s. 423-24.

² <http://sjp.pwn.pl/lista.php?co=multilateralny> (12.09.2007).

założenie programowe przekraczania granic między dyscyplinami naukowymi oraz korzystania z dorobku teoretycznego wielu nauk: filozofii, psychologii, socjologii, historii, nauk ekonomicznych, politycznych, prawnych, wojskowych, przyrodniczych, górniczych, pedagogicznych oraz artystycznych. To przekraczanie granic, podobnie jak w nauce zarządzania, staje się wyznacznikiem tożsamości nauki o bezpieczeństwie, która w literaturze zaczęto określać jako *sekuritologia*³. Cechą charakteryzującą sposób uprawiania sekuritologii jest wieloaspektowość postrzegania i „odczytywania” rzeczywistości.

Zagrożenie światowym terroryzmem w połączeniu z brakiem poczucia bezpieczeństwa w życiu codziennym wyraźnie wskazują na potrzebę zwiększenia działań na rzecz bezpieczeństwa i porządku publicznego. Rośnie znaczenie kompetencji ludzi zajmujących się zawodowo pracą w systemie bezpieczeństwa. Wśród priorytetowych kompetencji współczesnego człowieka nie może zabraknąć zdolności oceny złożonych niebezpieczeństw oraz umiejętnego zachowania się w sytuacjach kryzysowych. Przede wszystkim motyw, postawy i aspiracje, a także uznawana hierarchia wartości w niebezpiecznym otaczającym człowieka świecie w znacznym stopniu decydują o podejmowaniu przez ludzi określonych działań, ich siłę i kierunki. Wydarzenia typu tsunami w basenie Oceanu Indyjskiego z 26 grudnia 2004 r., które pochłonęło około 300.000 ofiar w 10 krajach z udziałem obywateli kilkudziesięciu państw, tornada typu Karina z końca sierpnia 2005 r., które zniszczyło kilkumilionowe miasto, pochłonęło prawdopodobnie około 1 100 ofiar i spowodowało straty szacowane nawet do 200 mld USD, atak terrorystów na World Trade Centre w Nowym Yorku 11 września 2001 r., które spowodował śmierć blisko 2.800 osób i olbrzymie straty materialne czy atak terrorystów na szkołę w Biesłanie 1 września 2004 r., atak terrorystyczny na węzeł komunikacyjny w Madrycie 11 marca 2004 r., atak na teatr na Dubrowce, na hotel na wyspie Bali i setki innych, uświadamiają nam poziom naszego bezpieczeństwa. Masowe mordy popełnione 11 września 2001 roku z rozkazu Osamy Bin Ladena i jego sieci terrorystycznej al-Kaida zjednoczyły cały świat w walce z międzynarodowym terroryzmem. W atakach zginęli obywatele około 80 państw. Z tego wspólnego bólu i wspólnej determinacji mogą się zrodzić nie tylko nowe możliwości zwalczania terroryzmu, ale również nowy rodzaj współpracy z innymi narodami w rozwiązywaniu problemów bezpieczeństwa w duchu sekuritologii. Międzynarodowy terroryzm to zagrożenie o wielu twarzach.

³ J. Świniarski, *Filozoficzne podstawy edukacji dla bezpieczeństwa*, Egros, Warszawa 1999, s. 20; P. Tyrała, *Wielowymiarowość współczesnej problematyki bezpieczeństwa*, [w:] *Zarządzanie bezpieczeństwem. Prace edukacyjne*, pod red. L. Korzeniowskiego, LIPORT LFK, Kraków 2001, s. 8.

Niewątpliwie najistotniejszą funkcją, a zarazem celem działalności państwa demokratycznego jest zapewnienie bezpieczeństwa narodowego, które (w największym uproszczeniu) sprowadza się do zapewnienia bezpieczeństwa państwa jako instytucji politycznej oraz bezpieczeństwa społeczeństwa, jego życia i zdrowia, dziedzictwa kulturowego, dóbr materialnych (czyli majątku narodowego) oraz środowiska naturalnego⁴.

Zwykle bezpieczeństwo narodowe utożsamia się z suwerennością, niezależnością polityczną i integralnością terytorialną państwa, a więc z wartościami wynikającymi z charakteru i stanu stosunków międzynarodowych, których państwo jest uczestnikiem, a także zagrożeń oraz wyzwań z tego wynikających. Wydarzenia ostatnich lat pokazują jednak, że zmienia się oblicze zjawisk znacznie dezorganizujących życie w państwie, przy czym wiele z nich wynika z faktu istnienia stosunków między państwami i innymi podmiotami państwa międzynarodowego. Nie zawsze są one rezultatem działania innych państw, mimo iż wypływają z zewnątrz lub mają charakter międzynarodowy (terroryzm, mafie, narkotyki, nielegalny handel i inne), są również rezultatem stanów rzeczy na arenie wewnątrz krajowej, politycznej, społecznej, kulturowej, gospodarczej i ekologicznej, a coraz bardziej powodowane są niszczącym działaniem sił przyrody (powodzie, awarie techniczne, trzęsienia ziemi, epidemie), a także zgubnym wpływem oddziaływania człowieka na środowisko naturalne w procesie przetwarzania dóbr materialnych.

Ekonomiczny wymiar tworzenia bezpieczeństwa

Nie można mówić o bezpieczeństwie publicznym bez uwzględnienia jego ekonomicznego wymiaru, czyli zbadania efektywności oraz przeprowadzeniu analizy instytucji. Oba te sposoby pomagają instytucji bądź przedsiębiorstwu określić czy stosowane przez nie środki i metody są skuteczne oraz czy ich działania przynoszą zamierzone efekty, a jeżeli nie, to jakimi metodami się posłużyć by osiągnąć jak najlepsze wyniki.

Aby najskuteczniej zmierzyć efektywność instytucji bezpieczeństwa publicznego należy wykorzystać wskaźnik płynności finansowej oraz rachunek kosztów. *Wskaźnik płynności finansowej przedsiębiorstwa* pokazuje zdolność firmy do terminowego regulowania zobowiązań. Tyczy się to głównie zobowiązań krótkoterminowych, czyli takich, które są płatne w przeciągu

⁴ W. Kitler, *Podstawy organizacji bezpieczeństwa narodowego z punktu widzenia potrzeb społecznych*, [w:] *Edukacja dla bezpieczeństwa*, Oficyna Wydawniczo-policgraficzna „ADAM” Warszawa, nr 3/2006, Warszawa 2006, str. 39-48.

jednego roku⁵. W tym celu firmy wykorzystują zasoby płynne, a więc te aktywa bieżące, które mogą być szybko zamienione na gotówkę. Natomiast *rachunek kosztów* to ogół czynności zmierzających do ustalenia w różnych przekrojach i zinterpretowania, wyrażonej w pieniądzu, wysokości nakładów dokonanych w jednostce gospodarczej w określonym czasie i z określonym przeznaczeniem. Wiąże się to z koniecznością mierzenia ponoszonych kosztów i uzyskiwanych przychodów w celu określenia osiągniętych wyników z działalności jednostki gospodarczej⁶.

Dochody budżetu państwa

W dziale bezpieczeństwo publiczne i ochrona przeciwpożarowa w roku 2005 dochody zostały wykonane w wysokości 61.735 tys. zł i były wyższe od planowanych o 73,9%⁷. Z kolei w roku 2006 dochody zostały wykonane w wysokości 67.247 tys. zł, tj. 43,9% prognozy. Niższy od zaplanowanego poziom wykonania dochodów w 2006 roku wynikał z braku realizacji dochodów, które dotyczyły środków pochodzących z budżetu Unii Europejskiej i przeznaczonych na finansowanie programów i projektów realizowanych przez jednostki sektora finansów publicznych, tj. realizację projektu „Przebudowa i integracja systemu rejestrów państwowych” – PESEL 2.

Z ogólnej kwoty przypada na:

- sprawy Wewnętrzne kwota 55 777 tys. zł w 2005, a w roku 2006 było to 52 904 tys. zł, tj. 38,0% prognozy),
- budżety wojewodów kwota 3 672 tys. zł. W 2005, a w roku 2006 w kwocie 10 729 tys. zł, tj. 92,0% prognozy.
- dodatkowo w 2005 roku z ogólnej kwoty przypadło na:
- agencję Bezpieczeństwa Wewnętrznego kwota 2 182 tys. zł,
- agencję Wywiadu kwota 104 tys. zł.
- na kwotę zrealizowanych dochodów składały się:
- wpływy z usług w kwocie 5 740 tys. zł; w rok później wyniosły one 6 311 tys. zł,
- wpływy z różnych dochodów w kwocie 25 120 tys. zł, w 2006 r. – 18 707 tys. zł,

⁵ T. Jachna, M. Sierpińska, *Ocena przedsiębiorstwa według standardów światowych*, PWN, Warszawa 2006, s. 79.

⁶ J. Matuszewicz, *Rachunek kosztów*, FINANSE_SERVIS, Zespół Doradców Finansowo-księgowych, Warszawa 1998, s. 5.

⁷ Wszystkie wielkości posiadają swoje źródło w sprawozdaniu z wykonania ustawy budżetowej miasta Koszalin za rok 2005 i 2006.

- dochody z najmu i dzierżawy składników majątkowych Skarbu Państwa w kwocie 11 025 tys. zł, z kolei w roku 2006 wzrosły one niewiele do 11 030 tys. zł,
- wpływy z różnych opłat w kwocie 3 359 tys. zł; w roku następnym wzrosły one do kwoty 4 635 tys. zł,
- wpływy z grzywien i kar pieniężnych od osób prawnych i innych jednostek organizacyjnych w kwocie 3 275 tys. zł, a w roku 2006 – 3 280 tys. zł,
- wpływy ze sprzedaży wyrobów i składników majątkowych w kwocie – 6 606 tys. zł, z kolei w rok później zmniejszyły się one do kwoty 3 185 tys. zł,

W roku 2005 osiągnięto wyższe niż planowano dochody głównie z tytułu:

- wpływów z różnych dochodów, np. zwrotów nienależnie wypłaconych świadczeń, wpływów z tytułu kar umownych od nierzetelnych kontrahentów oraz z tytułu wyrządzonych szkód w mieniu resortu,
- wpływów z grzywien i kar pieniężnych od osób prawnych i innych jednostek organizacyjnych,
- dochodów z najmu i dzierżawy składników majątkowych Skarbu Państwa, jednostek samorządu terytorialnego lub innych jednostek zaliczanych do sektora finansów publicznych oraz innych umów o podobnym charakterze, np. dochodów z najmu lokali użytkowych i mieszkalnych oraz dzierżawy terenów,
- wpływów z różnych opłat,
- wpływów ze sprzedaży wyrobów i składników majątkowych z tytułu sprzedaży złomu, surowców wtórnych, wycofanego sprzętu, uzbrojenia i umundurowania,
- dochodów budżetu państwa związanych z realizacją zadań zleczanych jednostkom samorządu terytorialnego.

Wydatki budżetu państwa

Zagadnienie wydatków państwa zostało opracowane dość szeroko i uwzględnione w kilku kategoriach⁸. Rozpatruje się mianowicie wydatki wg działów, wg części, w układzie zadaniowym oraz wg podstawowych grup ekonomicznych.

W roku 2005 wydatki zrealizowano w kwocie 7 564 989 tys. zł, tj. w 99,9% planu po zmianach, w tym 38 598 tys. zł stanowią wydatki, które nie

⁸ Sprawozdanie z wykonania ustawy budżetowej za rok 2005 i 2006; źródło <http://mf.gov.pl/dokument.php?const=5&dzial=36&id=56498&typ=news> (3. 01. 2008).

wygasają z upływem roku budżetowego. Wydatki w tym dziale przeznaczone były na zadania realizowane przez:

- Komendę Główną Policji – 211 272 tys. zł, w tym: uposażenia i wynagrodzenia wraz z pochodnymi – 153 983 tys. zł, zakup sprzętu i uzbrojenia – 1 728 tys. zł, wydatki majątkowe – 8 404 tys. zł,
- Jednostki terenowe Policji – 448 697 tys. zł, w tym: uposażenia i wynagrodzenia wraz z pochodnymi – 157 422 tys. zł, zakup sprzętu i uzbrojenia – 34 614 tys. zł, wydatki majątkowe – 53 442 tys. zł,
- Komendy wojewódzkie Policji – 1 406 863 tys. zł, w tym: uposażenia i wynagrodzenia wraz z pochodnymi – 1 060 326 tys. zł, zakup sprzętu i uzbrojenia – 5 538 tys. zł, wydatki majątkowe – 20 875 tys. zł,
- Komendy powiatowe Policji – 4 043 184 tys. zł, w tym: uposażenia i wynagrodzenia wraz z pochodnymi – 2 876 241 tys. zł, zakup sprzętu i uzbrojenia – 21 331 tys. zł, wydatki majątkowe – 205 173 tys. zł,
- Straż Graniczną – 1 101 452 tys. zł, w tym: uposażenia i wynagrodzenia wraz z pochodnymi – 652 824 tys. zł, zakup sprzętu i uzbrojenia – 3 013 tys. zł, wydatki majątkowe – 160 699 tys. zł,
- Biuro Ochrony Rządu – 160 618 tys. zł, w tym: uposażenia i wynagrodzenia wraz z pochodnymi – 96 541 tys. zł, zakup sprzętu i uzbrojenia – 350 tys. zł, wydatki majątkowe – 6 903 tys. zł,
- Komendę Główną Państwowej Straży Pożarnej – 124 024 tys. zł, w tym: uposażenia i wynagrodzenia wraz z pochodnymi – 41 049 tys. zł, wydatki majątkowe – 20 958 tys. zł,
- Ochotnicze straże pożarne – 26 336 tys. zł, w tym wydatki majątkowe to kwota 13 583 tys. zł.

Budżety wojewodów

W roku 2005 ogólna kwota jak została przeznaczona na województwo zachodniopomorskie to 16 103 466 tys. zł. z czego wykonano 15 272 348 tys. zł.⁹ Na bezpieczeństwo publiczne i ochronę przeciwpożarową przypadło z tego 1 421 150 tys. zł. Kwotę tę rozdzielono pomiędzy:

- dotacje i subwencje 1 197 544 tys. zł. (wykonano w 99,9%),
- na świadczenia na rzecz osób fizycznych 4 198 tys. zł. (wykonano w 100%),
- na wydatki bieżące jednostek budżetowych 98 464 tys. zł. (wykonano w 99,9%),

⁹ Wszystkie wielkości posiadają swoje źródło w sprawozdaniu z wykonania ustawy budżetowej miasta Koszalin za rok 2005 i 2006.

- na wydatki majątkowe 120 944 tys. zł. (wykonano w 98,6%).

Największa część z tego budżetu, kwota w wysokości 1 282 820 tys. zł., została przekazana na Komendy powiatowe Państwowej Straży Pożarnej. Następnie na Komendy wojewódzkie Państwowej Straży Pożarnej – 109 565 tys. zł. Ochotniczym Strażą Pożarną przekazano najniższą kwotę, czyli 489 tys. zł.

Rok 2006 to kwota 21 023 778 tys. zł., która przeznaczona została na województwo zachodniopomorskie, z czego wykonano 19 275 409 tys. zł. Na bezpieczeństwo publiczne i ochronę przeciwpożarową przypadło z tego 1 445 135 tys. zł.

Rozdysponowanie tych środków było podobne jak w roku ubiegłym. Największa część z tego budżetu została przekazana na Komendy powiatowe Państwowej Straży Pożarnej, w wysokości 1 309 510 tys. zł. Następnie na Komendy wojewódzkie Państwowej Straży Pożarnej – 115 999 tys. zł. Ochotniczym Strażą Pożarną przekazano najmniejszą kwotę, czyli 111 tys. zł.

Fundusze związane z bezpieczeństwem i obronnością kraju

Zgodnie z art. 4 pkt 4 ustawy z dnia 30 czerwca 2005 r. o finansach publicznych (Dz. U. Nr 249, poz. 2104 z późn. zm.) do sektora finansów publicznych zalicza się fundusze celowe¹⁰. W myśl przepisów ww. ustawy fundusz celowy może działać jako osoba prawna lub stanowić wyodrębniony rachunek bankowy, którym dysponuje organ wskazany w ustawie tworzącej fundusz.

W roku 2006 do grupy funduszy związanych z bezpieczeństwem i obronnością kraju możemy zaliczyć Fundusz Modernizacji Sił Zbrojnych, Centralna Ewidencja Pojazdów i Kierowców, Fundusz Wsparcia Policji, Fundusz Pomocy Postpenitencjarnej, Fundusz Rozwoju Przywieźniennych Zakładów Pracy oraz Fundusz Modernizacji Bezpieczeństwa Publicznego. Do zadań realizowanych przez ww. fundusze zaliczamy: przebudowę i modernizację techniczną Sił Zbrojnych, bezpieczeństwo ruchu drogowego oraz bezpieczeństwo pojazdów i ich właścicieli, modernizację jednostek organizacyjnych Policji, udzielanie pomocy osobom pozbawionym wolności, zwalnianym z zakładów karnych i aresztów śledczych, rodzinom tych osób oraz osobom pokrzywdzonym, resocjalizację osób pozbawionych wolności jak również modernizację przywieźniennych zakładów pracy.

¹⁰ Wszystkie wielkości posiadają swoje źródło w sprawozdaniu z wykonania ustawy budżetowej miasta Koszalin za rok 2005 i 2006.

W 2006 r. w wyniku działalności powyższych funduszy osiągnięto przychody w wysokości 379 773 tys. zł, a wydatki w wysokości 260 029 tys. zł. Powyższe Fundusze nie są dotowane z budżetu państwa.

Proces tworzenia bezpieczeństwa publicznego w Koszalinie

Rozpatrując drogi jakie współczesna Policja przybyła by osiągnąć obecny kształt i strukturę, niemożna zapomnieć o ważnym okresie, który obejmuje lata 1989 – 1999. Dylematy dotyczące skali zmian w obrębie służb porządkowych zostały rozstrzygnięte 6 kwietnia 1990 roku, gdy Sejm przyjął tzw. pakiet ustaw policyjnych¹¹. Mocą jednej z nich została zniesiona Milicja Obywatelska, a jej miejsce zajęła Policja. W ustawie o Policji przywrócono podstawową zasadę działania jej przedwojennej poprzedniczki, apolityczność oraz filozofię postępowania, zakładającą współpracę ze społeczeństwem, zamiast konfrontacji z nim.

Komenda Miejska Policji w Koszalinie działa na dwóch koszalińskich powiatach, ziemskim i grodzkim¹². Łącznie obszar ten obejmuje blisko 1 670 km², z czego na miasto Koszalin przypada ok. 83 km². Na terenie obu tych powiatów zamieszkuje ponad 170 tys. mieszkańców (w Koszalinie - ponad 108 tys.; w powiecie koszalińskim ponad 63 tys.). Północna granica powiatu koszalińskiego wyznaczona jest przez trzydziestokilometrowy pas wybrzeża Bałtyku. Ogółem w powiecie znajdują się 322 miejscowości.

Duża liczba jezior, lasów oraz nadmorskie usytuowanie w dużym stopniu wpływają na atrakcyjność turystyczną Koszalina. Gmina Mielno, położona wpasie nadmorskim, w okresie letnim jest odwiedzana przez ogromną liczbę wczasowiczów i turystów nie tylko z całej Polski, ale i z krajów zagranicznych. Szacuje się, iż w dni weekendowe w okresie letnim na terenie tym wypoczywa dodatkowo około 80 tys. osób.

Bardzo ważnym czynnikiem, który wpływa na stan porządku ubezpieczeństwa na terenie działania Policji miasta Koszalin jest zróżnicowanie społeczeństwa pod względem zamożności, a także wysoki stopień bezrobocia co powoduje ubożenie społeczeństwa. W 2003 roku stopa bezrobocia na terenie powiatu ziemskiego wynosiła 36,1%, natomiast na terenie powiatu grodzkiego - 20,9%. Najwyższe bezrobocie (przekraczające 40%) odnotowano na terenie gminy Bobolice. Wpływ na stan porządku i bezpieczeństwa wpływa także in-

¹¹ http://www.wspol.edu.pl/site/content/view/18/22/lang.pl_PL.ISO8859-2/ (27 lutego 2008 r.).

¹² http://www.policja.koszalin.pl/kmp_charakterystyka.html (10 marca 2008 r.).

frastruktura drogowa. Powiat koszaliński położony jest na szlaku drogowym i kolejowym z Gdańska do Szczecin. Przebiega przez niego także droga z kierunku Poznania do Kołobrzegu. Wzrastające natężenie ruchu a także postępująca degradacja dróg, która związana jest z niedostatecznym dofinansowaniem infrastruktury drogowej, mają negatywny wpływ na bezpieczeństwo publiczne.

Dodatkowym czynnikiem, który wpływa na bezpieczeństwo i porządek miasta jest funkcja Koszalina jako ośrodka administracyjnego, gospodarczego i kulturalno-oświatowego. Poza siedzibami organów administracji państwowej, samorządowej, licznymi zakładami produkcyjnymi i usługowymi na terenie miasta usytuowane są wyższe uczelnie (Politechnika Koszalińska, Bałtycka Wyższa Szkoła Humanistyczna, Oddział Wyższej Szkoły Ekonomicznej w Warszawie i inne), co sprawia, iż w czasie roku akademickiego od piątku do niedzieli do Koszalina przybywa dodatkowo około 10 tys. osób.

Warto wziąć także pod uwagę fakt, iż pod względem narodowościowym ludność na terenie powiatów jest jednolita i nie odnotowuje się konfliktów na tym tle. Jest to ludność napływowa bez zakorzenionych tradycji, co przy postępującym braku autorytetów społecznych, wzrastającej anonimowości życia społecznego, zaniedbaniach związanych z funkcjonowaniem ognisk kulturalnych, brakiem klubów młodzieżowych, placów zabaw, skutkuje wzrostem zagrożenia przestępczością i wykroczeniami.

Obszar bezpieczeństwa publicznego miasta Koszalin został podzielony na dziesięć podstawowych grup. Zaliczamy do nich:

- finanse,
- łączność i informatykę,
- transport,
- uzbrojenie i technikę specjalną,
- umundurowanie i higienę osobistą,
- wyżywienie,
- administrację i utrzymanie obiektów,
- remont obiektów i inwestycje,
- szkolenie i wychowanie,
- lecznictwo.

Są to grupy związane nie tylko z samym funkcjonowaniem placówki Komendy Miejskiej Policji w Koszalinie, ale także z codziennymi wydatkami jakie ta jednostka ponosi na zapewnienie bezpieczeństwa miastu i jego mieszkańcom.

Określenie efektywności i skuteczności funkcjonowania Komendy Miejskiej Policji w Koszalinie to nie tylko wydatki jakie poniosła ta instytucja. Pamiętajmy, że przede wszystkim ta instytucja to ludzie, którzy w dzień i w nocy strzegą bezpieczeństwa.

Rok 2006 to przede wszystkim wydatki w grupie finansów. Nic dziwnego skoro same uposażenie policjantów wyniosło aż 11 263 979 tys. zł. Tak duże pieniądze wskazują na przyjęcie w szeregi Policji dużej liczby funkcjonariuszy. Duża liczba dobrze wyszkolonych policjantów oznacza większe bezpieczeństwo, ale na uwagę zasługują tutaj przede wszystkim skuteczność, która z roku na rok rośnie.

Pomimo tego iż niewielka suma pieniędzy wydatkowana została na uzbrojenie czy technikę, to zauważyć można widoczne efekty pracy policjantów. Z roku na rok słychać o kolejnej akcji zakończonej powodzeniem. Policjanci z pomocą nowego, specjalistycznego sprzętu nie tylko skutecznie walczą z przestępczością, ale także i narkotykami oraz przemyceniem substancji odurzających. Koszalińscy funkcjonariusze nie raz radzili sobie z bandami narkotykowymi. Kilkakrotnie udaremniłi także próbę przemytu tabletek gwałtu na teren naszego miasta. A wszystko to (i wiele więcej) za pomocą sprzętu, którego nie udałoby się uzyskać gdyby nie środki z budżetu. Jednak okazuje się, że to wszystko jest tylko otoczka widoczna dla takich szarych obywateli jak my. Pomimo wysokiej skuteczności jaką osiąga Policja za pomocą nowego i lepszego sprzętu, jest go jednak ciągle za mało. Na tyłu funkcjonariuszy, którzy pracują w Komendzie sprzętu, radiowozów, a przede wszystkim funkcjonariuszy jest po prostu za mało.

Techniki wykorzystywane przez niektóre pionierzy Policji wymagają specjalistycznego sprzętu i dofinansowania. Weźmy na przykład wydział kryminalistyczny. Kuferek zawierający wszelkie niezbędne przedmioty (proszki i różne urządzenia do pracy), każdy nowy członek tego pionierzy musi zaopatrzyć się na własną rękę. I wszystko byłoby w porządku gdyby nie fakt, że kosztuje on około 6 tys. zł. Dodatkowo jest to dział, który stosuje nowoczesne techniki po to, by skutecznie przeprowadzić śledztwo i wykryć sprawcę. Wszystko to i wiele więcej wymaga sprzętu, a jeżeli takowego nie ma, funkcjonariusze zmuszeni są zakupić go na własny rachunek. Nic dziwnego, że policjanci domagają się wyższych płac i mówią o tym otwarciu.

Mimo wszystko nie można narzekać na skuteczność działań koszalińskiej Policji. Wydatki poniesione na szkolenie, technikę czy łączność nie były stracone, co przekłada się chociażby na skuteczności wykrywanych przestępstw w Koszalinie. Przy zgwałceniach, fałszerstwach gospodarczych, korupcjach, przestępstwa przeciwko obrotowi gospodarczemu koszalińska Policja może poszczycić się 100%-wą wykrywalnością. Inne przestępstwa także nie stanowią dla Policji w Koszalinie większego problemu ponieważ w roku 2006 wykryto 99,3% przestępstw o charakterze gospodarczym (w liczbie 272) oraz tyle samo o charakterze drogowym; aż 47,9% wykrytych przestępstw ma charakter kryminalny; 41% to wykryte przestępstwa z uszkodzeniem rzeczy; 39,8% to oszu-

stwa o charakterze kryminalnym; 35,1% - kradzieże z włamaniem; 30,1% - kradzież cudzych rzeczy.

Osobiście czuje się bezpiecznie przemierzając ulice Koszalina widząc, że strzegą jej policjanci, którzy choć może nie dysku opoują wielkim budżetem, ale za to służą nam z oddaniem, odwagą i bez względu na koszty.

Bibliografia

1. Bruckner A., *Słownik etymologiczny języka polskiego*, Warszawa 1996.
2. Budzowski K. (red.), Korzeniowski E., *Bezpieczeństwo – wieloaspektowa forma istnienia w warunkach zagrożenia*, [w:] Acta Academiae Modrevianae, Administracja, Zarządzanie i handel zagraniczny w warunkach integracji, materiały konferencyjne – zarządzanie bezpieczeństwem, Krakowska Szkoła Wyższa im. Andrzeja Frycza Modrzewskiego, Kraków 2002.
3. Grzybowski M., Tomaszewski J. (red.), Tatarczuk C., *Problemy bezpieczeństwa a wyzwania makroekonomii*, [w:] Bezpieczeństwo w administracji i biznesie, Wyższa Szkoła Administracji i Biznesu im. Eugeniusza Kwiatkowskiego w Gdyni, Gdynia 2007.
4. Jachna T., Sierpińska M., *Ocena przedsiębiorstwa wg standardów światowych*, PWN, Warszawa 1996.
5. Kitler W., *Podstawy organizacji bezpieczeństwa narodowego z punktu widzenia potrzeb społecznych*, [w:] „Edukacja dla bezpieczeństwa”, Oficyna Wydawniczo-poligraficzna „ADAM” Warszawa, nr 3/2006, Warszawa 2006.
6. Korzeniowski L. (red.), Tyrała P., *Wielowymiarowość współczesnej problematyki bezpieczeństwa*, [w:] Zarządzanie bezpieczeństwem. Prace edukacyjne, LIPORT LFK, Kraków 2001.
7. Matuszewicz J., *Rachunek kosztów*, FINANSE_SERVIS, Zespół Doradców Finansowo-księgowych, Warszawa 1998.
8. <http://sjp.pwn.pl/lista.php?co=multilateralny>;
9. <http://sjp.pwn.pl/lista.php?co=epistemologiczna>;
10. <http://mf.gov.pl/dokument.php?const=5&dzial=36&id=56498&typ=news>;
11. http://www.wspol.edu.pl/site/content/view/18/22/lang.pl_PL.ISO8859-2/;
12. http://www.policja.koszalin.pl/kmp_charakterystyka.html;
13. Sprawozdanie z wykonania budżetu państwa miasta Koszalin za rok 2005 i 2006.

ECONOMICAL EVALUATION OF THE PUBLIC SAFETY (ON THE EXAMPLE OF KOSZALIN)

The aim of this work is the exhibition of the influence of the institution of public sector, in this case the Command of Municipal Police, on creating the safety conditions in Koszalin. The efficient functioning of institutions responsible for safety is the important element of public life. The paper aims at showing how expenses are connected with realizing tasks by institutions assuring safety in Koszalin. The author also wanted to expose the influence of the Police and its workings on safety of the occupants of the town. Essential role is also played by principles of working of this institution, ways of spendings money on realization of tasks as well as the effectiveness of executed workings.

Key words: public safety, analysis, returns, expenses, funds, effectiveness, police, structure.